

ע"פ 8717/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 8717/16

לפני: כבוד השופטת א' חיות
כבוד השופט ח' מלצר
כבוד השופטת ע' ברון

המערער: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה
בשבתו כבית משפט לנוער (כב' השופטים: ר' סוקול, ת'
שרון-נתנאל ו-ר' בש) ב-תפ"ח 27343-09-15 מתאריך
27.09.2016

תאריך הישיבה: כ"א בסיון התשע"ז (15.06.2017)

בשם המערער: עו"ד נטע פת

בשם המשיבה: עו"ד הדר פרנקל; עו"ד עידית פרג'ון
בשם שירות המבחן לנוער: גב' טלי סמואל

פסק-דין

השופט ח' מלצר:

1. בפנינו ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית משפט לנוער (כב' השופטים: ר' סוקול, ת' שרון-נתנאל ו-ר' בש) ב-תפ"ח 27343-09-15 מתאריך 27.09.2016.

במסגרת גזר הדין הושתו על המערער העונשים הבאים: 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות; 10 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור המערער, במשך שלוש שנים מיום שחרורו, כל עבירה מסוג פשע לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); 5 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור המערער, במשך שלוש שנים מיום שחרורו, כל עבירה מסוג עוון - לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין, או עבירה לפי סעיף 5 לחוק למניעת הטרדות מיניות, התשנ"ח-1998 (להלן: החוק למניעת הטרדות מיניות). כן הוטל על המערער צו מבחן למשך שנתיים, אשר במסגרתו הוא ימשיך בהליך הטיפול בו החל.

2. לבקשת המבקש ובהסכמת המשיבה - בתאריך 20.02.2017 עונש המאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות שהושת על המבקש, עוכב עד להחלטה אחרת.

להלן נפרט בקצרה את הנתונים הדרושים להכרעה במכלול.

עובדות כתב האישום המתוקן שהוגש נגד המערער

3. כנגד המערער הוגש כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, אשר ייחס לו עבירות שונות, אותן הוא ביצע בהיותו קטין (יליד 0.0.98), כלפי אחותו הקטינה (ילידת 0.0.99) ח.ט. (להלן: המתלוננת). כתב האישום מגולל את סיפור המעשה על פני ארבעה אישומים, שיפורטו, בתמצית, כדלקמן:

4. (א) באישום הראשון לכתב האישום המתוקן, נטען כי במהלך חופשת הפסח בשנת 2014 המערער והמתלוננת ביקרו בבית אביהם (הגר בנפרד מאמם של המערער והמתלוננת). על פי הנטען, המערער נשכב במיטה ליד המתלוננת באישון לילה, כשהוא לבוש בתחתונים בלבד, וכן נצמד אליה ונגע עם איבר מינו בישבנה. בתגובה, המתלוננת, דחפה את המערער, נגעה בידה באיבר מינו מעל לתחתונים ושאלה: "מה זה?", והמערער השיב כי זה איבר מינו, שאל: "את רוצה?", והמתלוננת השיבה לו בחיוב. בהמשך, כך נטען, המערער והמתלוננת הלכו, בהסכמתה, לסלון הדירה, שם נשכב המערער על הספה והמתלוננת נשכבה מעליו. בעודו לבוש בתחתונים בלבד - המערער חיכך את איבר מינו באיבר מינה של המתלוננת, מעל בגדיהם, ונגע בידיו בחזה. על פי הנטען, כעבור זמן מה, המתלוננת אמרה למערער לחדול ממעשיו, קמה מהספה וחזרה לחדר השינה של אביה.

למערער יוחסה באישום זה עבירה של מעשה מגונה בקטין על-ידי בן משפחה (עבירה לפי סעיף 351(ג)(3) לחוק העונשין).

5. לפי הנטען באישום השני לכתב האישום המתוקן - במשך תקופה של שישה חודשים, לערך, מתאריך 11.04.2014 ועד

לתאריך 25.10.2014, בהזדמנויות רבות ובתכיפות של פעמיים, או שלוש בשבוע, לכל הפחות, המערער ביצע במתלוננת מעשים מגונים, שלא בהסכמתה, וכן הטריד אותה מינית. על פי הנטען, המערער נהג ללטף בידיו את גופה של המתלוננת, לגעת בישבנה ובחזה מעל הבגדים וכן לחשוף את איבר מינו בפניה, כל זאת, כך נטען, לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיני. עוד נטען כי המערער הפנה אל המתלוננת הצעות חוזרות בעלות אופי מיני והעיר לעברה הערות המתמקדות במיניותה, וזאת חרף העובדה שהמתלוננת הראתה לו כי איננה מעוניינת בכך.

למערער יוחסו באישום זה עבירה של מעשה מגונה בקטין על-ידי בן משפחה (עבירה לפי סעיף 351(ג)(2) בנסיבות סעיפים 348(ב) + 345(ב)(1) + 345(א)(1) לחוק העונשין (ריבוי עבירות), והטרדה מינית (עבירה לפי סעיף 5(א) בנסיבות סעיף 3(א)(3) ו-(4) לחוק למניעת הטרדות מיניות) (ריבוי עבירות).

6. באישום השלישי לכתב האישום המתוקן, נטען כי בתאריך 13.08.2014 המערער ניגש למתלוננת בזמן שהיא ישנה במיטתה בבית אמה, והציע לה כי תשב עליו ובתמורה לכך הבטיח לתת לה 300 ש"ח, אך המתלוננת סירבה להצעת המערער. על פי הנטען, המערער ניגש למתלוננת, הרים את השמיכה בה התכסתה והוריד את מכנסיה בכוח עד לברכיים, נשכב מעליה, וחיכך את איבר מינו בישבנה מעל תחתוניה. לאחר מכן, כך נטען, המערער ביקש מהמתלוננת כי תשנה תנוחה ותשכב מעליו. לאחר שהמתלוננת סירבה לכך – המערער הזיז אותה בכוח, הרימה והשכיבה עליו. על פי הנטען, המערער המשיך לחכך בכוח את איבר מינו בישבנה של המתלוננת, בעוד שהמתלוננת, שהתנגדה למעשי המערער, ניסתה להרים את מכנסיה, אך הלה מנע זאת ממנה והחל למשש את שדיה מעל בגדיה. על פי הנטען, המתלוננת ביקשה מהמערער לחדול ממעשיו, הדפה את ידו והניחה את ידיה על שדיה כדי למנוע מהמערער להמשיך לגעת בה. עוד נטען כי המתלוננת שבה וביקשה מהמערער לחדול ממעשיו, אולם המערער סירב ואמר כי הוא רוצה ליהנות, כפי שנהנה בבית אביהם. על פי הנטען, חרף סירובה – המערער השכיב את המתלוננת על בטנה והמשיך לחכך בכוח את איבר מינו בישבנה, אמר לה כי איננו לובש תחתונים, השמיע קולות גניחה ודרש גם ממנה לגנוח. המתלוננת, בתגובה, החלה לבכות וכיסתה את עצמה בשמיכה. ואולם, המערער אמר לה כי הוא מאונן, ולאחר מכן הניח עבודה 300 ש"ח ויצא מהחדר.

נוכח האמור – למערער יוחס באישום זה ביצוע עבירה של מעשה מגונה בקטין על-ידי בן משפחה (עבירה לפי סעיף 351(ג)(2) בנסיבות סעיפים 348(ב) + 345(ב)(1) + 345(א)(1) לחוק העונשין).

7. לפי הנטען באישום הרביעי לכתב האישום המתוקן – בתחילת חודש ספטמבר 2014 המערער ניגש למתלוננת כשהוא לבוש בתחתונים בלבד, נגע בידיו בחזה, נשכב מעליה, הוריד בכוח את מכנסיה, חיכך את איבר מינו בכוח בישבנה ודחף את אצבעותיו לאיבר מינה מעל לבגדיה, תוך שהוא מנסה להוריד את תחתוניה של המתלוננת. בתגובה לכך, כך נטען, המתלוננת דחפה את המערער וביקשה ממנו לחדול ממעשיו.

נוכח האמור – למערער יוחס באישום זה עבירה של מעשה מגונה בקטין על-ידי בן משפחה (עבירה לפי סעיף 351(ג)(2) בנסיבות סעיפים 348(ב) + 345(ב)(1) + 345(א)(1) לחוק העונשין).

8. בתאריך 02.12.2015, המערער הודה בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן, זאת במסגרת הסדר טיעון שנערך בין עמוד 3

הצדדים (שלא כלל הסכמה לעניין העונש). בהתאם להודאתו ועל פי סעיף 21 לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול) התשל"א-1971 (להלן: חוק הנוער) – בית המשפט המחוזי הנכבד קבע כי המערער ביצע את המעשים המיוחסים לו, והורה לשירות המבחן לנוער להכין תסקיר בעניינו של המערער, שיתייחס הן לעניין שאלת הרשעת המערער והן לעניין ענישה ודרכי טיפול בעניינו.

תסקירי המבחן שהוגשו בעניינו של המערער

9. בתאריך 31.01.2016 הוגש בעניינו של המערער תסקיר מטעם שירות המבחן לנוער (להלן: התסקיר הראשון). מהתסקיר הראשון עולה כי המערער הוא כבן 18, תלמיד כיתה י"ב, וכי תפקודו הלימודי, ההתנהגותי והחברתי – תקין. שירות המבחן מסר כי המערער הודה בפניו בביצוע העבירות שיוחסו לו, וכי הוא חש בושה והביע צער על מעשיו כלפי המתלוננת. שירות המבחן ציין עוד כי המערער מודע לנזקים שהסב למתלוננת, אך הוא לא הפנימם רגשית. שירות המבחן העריך, כי העדר פיקוח הורי, לצד עיסוק רב במיניות מצד המערער, לשם העלאת ערכו העצמי וכדי להוכיח לעצמו את זהותו הגברית – הם אלו שהביאו את המערער לפגוע במתלוננת. בבואו לגבש את המלצתו, שירות המבחן לנוער שקל את גורמי הסיכון, בצד גורמי הסיכון. במסגרת גורמי הסיכון, שירות המבחן ציין כי העבירות נמשכו על פני מספר חודשים, תוך הסלמתן מפעם לפעם. עוד צוין בתסקיר הראשון כי המערער סובל מעיוות חשיבה האופייניים למבצעי עבירות מין, כמו גם מקושי להביע אמפטיה כלפי המתלוננת. בבואו להעריך את גורמי הסיכון, שירות המבחן התרשם כי המערער מרוכז בנזקים שנגרמו לו וכן בצורך שלו להסתיר מסביבתו את ביצוע העבירות. במסגרת הערכת גורמי הסיכון – שירות המבחן העריך כי המערער חש בושה נוכח התנהגותו; כי הוא מביע מוכנות לשתף פעולה, וכי יכולתו הקוגניטיבית תקינה וכך גם תפקודו החברתי. בנוסף, נכתב כי נכונותו של המערער לשתף פעולה עם הגורמים המטפלים והאבחון הפסיכולוגי שנערך לו – מעידים על כך שסיכויי לצלוח את ההליך הטיפולי – טובים. לפיכך, שירות המבחן המליץ על שילובו של המערער במסגרת של טיפול פרטני, כמו גם בטיפול קבוצתי ייעודי לנערים פוגעים מינית.

10. בתאריך 10.04.2016 שירות המבחן לנוער הגיש תסקיר נוסף בעניינו של המערער (להלן: התסקיר השני), בגדרו צוין כי במסגרת הטיפול הקבוצתי המערער שיתף את הנערים האחרים בכך שביצע את העבירות שיוחסו לו. כן צוין, כי המערער עדיין מצוי בשלב של התאקלמות במסגרת הקבוצה הטיפולית, אך עם זאת הוא משתדל להשתתף ולשתף אחרים, ממשיך בלימודיו כסדרם ותפקודו חיובי. שירות המבחן הוסיף וציין כי המערער קיבל פטור משירותו הצבאי, מה שהוביל אצלו לתחושת אכזבה קשה. בשים לב לכך שהמערער היה מצוי בראשיתו של טיפול – בית המשפט המחוזי הנכבד הורה, לבקשת שירות המבחן, על הגשת תסקיר נוסף, תוך השתתפותו של המערער עד לדיון נוסף שיערך בעניינו.

11. בתאריך 11.07.2016 שירות המבחן לנוער הגיש תסקיר שלישי בעניינו של המערער (להלן: התסקיר השלישי), במסגרתו צוין כי המערער מבין את הצורך בקבלת טיפול. עם זאת, שירות המבחן מסר כי המערער עדיין מתקשה להפנים רגשית את הדברים. לפיכך, ולאחר שבחן את גורמי הסיכון, בצד גורמי הסיכון, שירות המבחן המליץ בתסקיר השלישי שלא להרשיע את המערער בביצוע העבירות, אלא להטיל עליו צו פיקוח למשך שנתיים, במהלכו ימשיך המערער את הטיפול הפרטני במסגרת שירות המבחן, זאת לצד המשך השתתפותו בטיפול הקבוצתי. כמו כן, שירות המבחן המליץ להטיל על המערער עבודות לתועלת הציבור בהיקף נרחב ולהורות לו לחתום על התחייבות כספית משמעותית להימנע מביצוע עבירות דומות.

12. בתאריך 27.09.2016, וחרף המלצת שירות המבחן – בית המשפט המחוזי הנכבד הרשיע את המערער בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן וגזר את דינו. בית המשפט המחוזי הנכבד קבע כי במקרה דנן, ריבוי העבירות, חומרתן ונסיבות ביצוען, לרבות חומרת הפגיעה במתלוננת הקטינה, וכן שיקולי הרתעה – גוברים על נסיבותיו האישיות של המערער ועל הסיכויים לשיקומו והיותו קטין, ומצדיקים את הרשעתו בדיון.

13. בבואו לקבוע את עונשו של המערער – בית המשפט המחוזי הנכבד זקף לחובתו של המערער את ריבוי העבירות שביצע כלפי המתלוננת, אחותו הקטינה, במהלך תקופה של כחצי שנה, החל מהיותה של המתלוננת כבת 14 וארבעה חודשים. בתוך כך, בית המשפט המחוזי הנכבד ציין לחומרא את העובדה שהמערער ביצע, תחילה, במתלוננת עבירה של מעשה מגונה, מבלי שהתנגדה לכך, אולם בהמשך ביצע עבירות רבות של מעשה מגונה שלא בהסכמתה החופשית של המתלוננת ואף בכוח, זאת כמתואר בכתב האישום המתוקן. בהמשך, בית המשפט המחוזי הנכבד עמד על החומרה היתרה הגלומה בביצוע עבירות מין כלפי קטינים בתוך המשפחה, על הפגיעה הקשה במתלוננת, ועל הצורך בקביעת אמת מידה עונשית שתמחיש את סלידתה של החברה ממעשים אלו.

בית המשפט המחוזי הנכבד שקל, מנגד, לקולא את הודאתו של המערער בכתב האישום המתוקן; את האחריות שנטל למעשיו; את התרשמותו החיובית של שירות המבחן; את ההליך השיקומי שעבר, וכן את קטינותו של המערער, המהווה מרכיב מרכזי בגזירת עונשו.

14. לנוכח כל האמור לעיל, ולאחר שאיזן בין השיקולים הרלבנטיים – בית המשפט המחוזי הנכבד השית על המערער את העונשים המפורטים בפיסקה 1 שלעיל.

מכאן הערעור שבפנינו.

טענות המערער בערעור

15. לטענת המערער ההחלטה להרשיעו ולגזור עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד עונשים נוספים – בטעות יסודה, שכן בית המשפט המחוזי הנכבד לא נתן משקל ראוי לשיקולי השיקום בעניינו. בתוך כך נטען, כי כאשר מדובר בקטינים, כבעניינו, יש ליתן משקל מוגבר לשיקולי שיקום, וזאת אף בעבירות חמורות. עוד נטען כי ההרשעה והעונש שנגזר על המערער יש בהם כדי לקטוע את מסלול השיקום שבו הוא מתמיד. המערער טוען בהקשר זה כי הצליח, בסיוע משפחתו, לשוב למסלול חיים נורמטיבי, והוא מבקש כי תינתן לו האפשרות להמשיך בדרכו זו. המערער טוען כי נוכח האמור יש לקבל את המלצת שירות המבחן בעניינו, לבטל את הרשעתו, ועונש עבודות השירות שנגזר עליו, וחלף זאת להמשיך את ההליך הטיפולי בעניינו.

השתלשלות ההליכים בפנינו

16. לקראת הדיון בערעור הוגש לעיונו תסקיר נוסף (להלן: התסקיר הרביעי), ממנו עולה כי המערער משתתף בהליך טיפולי

משמעותי, אשר החל לתת בו את אותותיו. שירות המבחן העריך כי מבחינה טיפולית, אין כיום צורך בהרתעה עונשית בדמות הרשעה והטלת עבודות שירות ומאסר על תנאי, וכי נקיטה בדרכי טיפול תיתן מענה מיטבי לשיקומו של המערער. שירות המבחן התרשם גם כי המערער מבין את הנזקים שגרם למתלוננת, והוסיף כי המערער מעוניין בקבלת טיפול, ומגויס להליך הטיפול. לפיכך, שירות המבחן המליץ, לשקול בחיוב את האפשרות של ביטול ההרשעה, והעמדת המערער בצו מבחן עד לתאריך 27.09.2018, לצד התחייבות עצמית להימנע מביצוע עבירות מסוג זה בעתיד, והטלת עבודות לתועלת הציבור בהיקף נרחב.

17. בתאריך 09.01.2017 התקיים בפנינו דיון בערעור במסגרתו באת-כוחו של המערער חזרה על נימוקי הערעור, והדגישה כי, בנסיבות, יש להעדיף את ההיבט השיקומי, כך שהרשעתו של המערער תבוטל והוא יוכל להמשיך בהליך הטיפול האינטנסיבי בו הוא מצוי.

18. המשיבה טענה, מנגד, כי אין מקום להתערב בפסק דינו של בית המשפט המחוזי, וכי המעשים החמורים שבהם הורשע המערער מחייבים את הרשעתו בדיון. המשיבה הוסיפה וטענה כי גם העונש שהוטל על המערער איננו חורג בנסיבות המקרה מהמקובל, והוא מבטא איזון ראוי בין מכלול השיקולים הרלבנטיים, בהתחשב בחומרה היתרה הגלומה בעבירות מין המבוצעות לאורך תקופה ממושכת בתוך התא המשפחתי.

19. לאחר שמיעת טענות הצדדים, ובשים לב להתקדמות המשמעותית של המערער בערוץ הטיפול, כעולה מתסקירי שירות המבחן שהוגשו – הורינו לשירות המבחן לנוער להגיש תסקיר נוסף, שיתייחס, בין היתר, להתקדמותו של המערער בטיפול, ולהתקדמותה של משפחתו, וכן לעמדת המתלוננת.

20. בתסקיר המשלים שהוגש (להלן: התסקיר החמישי) – שירות המבחן מסר כי ניכרת התקדמות במצבו של המערער, בתפקודו יומיומי וכן ביכולתו להתמסר להליך הטיפול באופן מעמיק. שירות המבחן ציין כי המערער השלים את חובותיו להשגת תעודת בגרות וכי מזה כחודשיים הוא עובד. עוד צוין כי ניכר שהמערער התקדם באופן משמעותי הן במסגרת הטיפול הקבוצתי והן במסגרת הטיפול הפרטני. שירות המבחן מסר עוד כי גם משפחתו של המערער נרתמה לטיפול. שירות המבחן הוסיף כי המתלוננת מתפקדת באופן תקין, ונמצאת בקשר עם המערער, אך איננה שווה עמו ללא נוכחות של בן משפחה אחר. לפיכך שירות המבחן חזר והמליץ להימנע מהרשעה בעניינו של המערער, תוך העמדת המערער בצו מבחן עד לתאריך 27.09.2018, לצד התחייבות עצמית, והטלת עבודות לתועלת הציבור בהיקף נרחב.

21. בתאריך 15.06.2017 התקיים דיון נוסף בעניינו של המערער. המשיבה מסרה בדיון כי לאור כבדת הדרך השיקומית שהמערער עשה – היא מסכימה להפחתה מסויימת בעונש, אך עדיין עומדת על הרשעתו. באת-כוחו של המערער חזרה, מנגד, על טענותיה לפיהן יש לבטל את הרשעתו של המערער ואת העונשים שנגזרו עליו, ולהטיל עליו שירות לתועלת הציבור ללא הרשעה.

דיון והכרעה

22. לאחר שבחנו את מכלול החומר שבתיק ושמענו את טענות באי-כוח הצדדים במהלך הדיונים לפנינו – אנו סבורים כי דין הערעור להתקבל, כך שהרשעתו של המערער כמו גם העונש שגזר עליו בית המשפט המחוזי הנכבד – יבוטלו, וחלף זאת, המערער, יבצע עבודות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות על-פי תוכנית שיכין שירות המבחן לנוער, וכן יעמוד בצו מבחן עד לתאריך 27.09.2018, בתנאים שנקבעו על-ידי שירות המבחן.

נימוקינו לתוצאה זו יובאו בקצרה להלן.

23. הלכה היא שאדם, אשר בית משפט קבע לגביו כי ביצע עבירה פלילית – יורשע בדין. ואולם, לכלל זה מצויים חריגים. אחד החריגים לכלל האמור מצוי בסעיף 24 לחוק הנוער, המקנה לבית המשפט סמכות שלא להרשיע קטין, אשר ביצע עבירה פלילית ולהורות על אמצעים ודרכי טיפול הקבועים בסעיף 26 לחוק הנוער, מבלי להרשיעו. בהקשר לכך נפסק כי בשונה מבגירים, אשר לגביהם רק: "נסיבות מיוחדות, חריגות ויוצאות דופן ביותר תצדקנה סטייה מחובת מיצוי הדין בדרך הרשעת העבריין" (ראו: ע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"ד נד(3) 685, 690 (2000) (להלן: ע"פ 2669/00) בעניינם של קטינים – הנכונות להימנע מהרשעה רבה יותר והכל לנוכח הנסיבות האישיות הרלבנטיות וביניהן, בין היתר: גילו של הנאשם, סיכויי שיקומו ועברו הפלילי, וכן מהות העבירה ונסיבות ביצועה (ראו: ע"פ 2669/00, בעמ' 690-691; ע"פ 3596/11 פלוני נ' מדינת ישראל, בפיסקה 6 (26.12.2011); ע"פ 7993/10 פלוני נ' מדינת ישראל, בפיסקה 11 (22.07.2013); ע"פ 9813/16 פלוני נ' מדינת ישראל, בפיסקה 5 (15.06.2017) (להלן: עניין פלוני)). עוד נפסק בהקשר זה, כי בשים לב לחשיבות המוגברת שיש לייחס לשיקום בעניינם של נאשמים קטינים יש ליתן: "משנה תוקף להמלצת שירות המבחן", וכי "אל לו לבית המשפט לסטות מהמלצת שירות המבחן כאשר יש בנמצא אופק שיקומי, אלא מטעמים כבדי משקל" (ראו: ע"פ 49/09 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"ד סג(1) 752, 767-768 (2009); ע"פ 7113/08 פלוני נ' מדינת ישראל, בפיסקה 7 (15.12.2008); עניין פלוני, בפיסקה 5).

24. בענייננו, בית המשפט המחוזי הנכבד קבע, בניגוד להמלצת שירות המבחן, כי יש להרשיע את המערער בעבירות שיוחסו לו ולהשית עליו עונש של 6 חודשי עבודות שירות, לצד עונשים נוספים (כמפורט בפיסקה 1), בקובעו כי העבירות שהמערער ביצע כלפי המתלוננת חמורות, זאת הגם שהמערער נעדר עבר פלילי וחרף הליך השיקום המשמעותי בו הוא נוטל חלק. מבלי להקל ראש בחומרת המעשים שאותם המערער ביצע – דומה כי, בנסיבות העניין, יש ליתן משקל רב יותר לפוטנציאל השיקומי של המערער והמסלול החיובי שעבר עד הנה, כעולה מתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו. בהינתן כל אלו, לצד החרטה הכנה שהביע על מעשיו, הפנמת הפסול שבהתנהגותו, והירתמות משפחתו להליך השיקומי – דומה כי ניצב בפנינו בחור צעיר שהרושם הוא כי הוא חוזר למוטב, וניכר כי מאז קורות האירועים המיוחסים לו בכתב האישום המתוקן, הוא מתאמץ להשיב את חייו למסלולם הנורמטיבי.

25. בנסיבות אלה, איננו סבורים כי קיימים בעניינו של המערער "טעמים כבדי משקל" המצדיקים סטייה מהמלצת שירות המבחן, אשר סבר כי קיים אופק שיקומי בעניינו של המערער ומשכך יש להורות על דרכי טיפול חלופיות ולהימנע מהרשעה. יפים לעניין זה הדברים שנקבעו לאחרונה ב-עניין פלוני על-ידי חברתי, השופטת א' חיות:

"ישנם מקרים, שאינם רבים, אשר בהם ראוי להעניק לאדם ועל אחת כמה וכמה לקטין, הזדמנות שניה שתאפשר לו לצאת לדרך חדשה מבלי שידבק בו כתם ההרשעה הפלילית. המקרה הנדון נמנה עם אותם מקרים ואנו תקווה כי המערער ישכיל לנצל את

ההזדמנות שניתנה לו ויתמיד במסלול חיים נורמטיבי ותורם לחברה" (שם, בפיסקה 7 לחוות דעתה).

26. סוף דבר – הערעור מתקבל, ואנו מורים כמפורט בסעיף 22 שלעיל. שירות המבחן יגיש לנו עד לתאריך 11.07.2017 תוכנית שיכין עבור המערער לשם ביצוע עבודות לתועלת הציבור, ולאחר שנקבל את התוכנית תינתן החלטה משלימה.

ניתן היום, א' בתמוז התשע"ז (25.06.2017).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

ש ו פ ט ת